

ΔΕ	ΕΡΩΤΗΜΑ
1	«Η συμμετοχή των λαϊκών στη λατρεία της Εκκλησίας δεν είναι μια απλή υποχρέωση . Δηλαδή, να παραβρίσκονται τυπικά στις διάφορες ακολουθίες και τελετές της λατρείας, ξεχνώντας ότι η λατρεία είναι μια ουσιαστική υπόθεση για την ύπαρξή τους, αφού τους συνδέει με τον Θεό και τους οδηγεί και στην ενότητα με τους συνανθρώπους τους». (ακολουθίες / λατρεία / ενότητα / υποχρέωση / συνανθρώπους)
1	«Ο Θεός δεν έχει ανάγκη από τη λατρεία μας, εμείς χρειαζόμαστε τον Θεό, και μέσα από τη συνειδητή λατρεία επιδιώκουμε να ενωθούμε μαζί Του. Όταν οι λαϊκοί γίνονται απλοί θεατές , τότε δημιουργείται σοβαρό πρόβλημα για ολόκληρη τη χριστιανική Εκκλησία ». (θεατές / πρόβλημα / συνειδητή / λαϊκοί / Εκκλησία)
1	«Ο σημερινός χριστιανός μπορεί ν' αποφασίσει για το πόσο τον ενδιαφέρει η λατρεία της Εκκλησίας, εφόσον φυσικά κατανοήσει πως η συμμετοχή του σ' αυτήν δεν είναι μια απλή θρησκευτική υποχρέωση αφού συνδέει ουσιαστικά την ύπαρξη μας με τον Θεό». (συμμετοχή / χριστιανός / ύπαρξη / θρησκευτική / λατρεία)
1	«Σήμερα, οι περισσότεροι πιστοί προσέρχονται στη λατρεία ως θεατές και όχι ως συμμέτοχοι καθώς τα τελούμενα από τον ιερέα δεν γίνονται κατανοητά και θεωρούνται απλές θρησκευτικές τελετές και όχι ευκαιρίες για να λάβουν τη χάρη του Θεού». (λατρεία / θρησκευτικές / τελούμενα / συμμέτοχοι / χάρη)
1	«Στη λατρεία της Ορθόδοξης Εκκλησίας η Θεία Ευχαριστία και τα λοιπά μυστήρια είναι έκφραση της πίστης. Παρ' όλα αυτά, πολλοί άνθρωποι νομίζουν ότι η λατρεία είναι μια απλή θρησκευτική υποχρέωση ή ακόμη και κοινωνική εκδήλωση. Η απουσία αυτής της σχέσης θεωρείται εκκοσμίκευση . (εκκοσμίκευση / Θεία Ευχαριστία / έκφραση / κοινωνική / υποχρέωση)
1	«Στην ιστορία της Εκκλησίας, η πίστη στον Θεό και η συμμετοχή στη λατρεία είναι αεχώριστες. Παρ' όλα αυτά, πολλοί άνθρωποι νομίζουν ότι η λατρεία είναι μια απλή θρησκευτική υποχρέωση ή ακόμη και κοινωνική εκδήλωση». (συμμετοχή / κοινωνική / λατρεία / υποχρέωση / πίστη)
1	«Σύμφωνα με την πίστη της Εκκλησίας, ο Θεός δεν έχει ανάγκη από τη λατρεία μας. Εμείς χρειαζόμαστε το Θεό και μέσα από τη συνειδητή λατρεία επιδιώκουμε την ένωση μαζί του. Γι' αυτό, παράλληλα με τους προβληματισμούς μας, είναι επιθυμητή η ενημέρωση μας για τα θέματα της λατρείας». (ένωση / ενημέρωση / συνειδητή / ανάγκη / λατρεία)
2	«Θεμέλιο της χριστιανικής λατρείας είναι ο σαρκωμένος Λόγος του Θεού, ο οποίος με την άκρα του υπακοή και την τέλεια θυσία Του, έδειξε ότι λατρεία είναι η ορθή δοξολογία του Θεού που τελείται όχι μόνο με τυπικές ιεροτελεστίες αλλά κυρίως με τη ζωή των χριστιανών». (σαρκωμένος / ιεροτελεστίες / θυσία / δοξολογία / ζωή)
3	«Για να αντιληφθούμε το νόημα της Θείας Ευχαριστίας που αποτελεί το κύριο μυστήριο της χριστιανικής λατρείας, πρέπει να θυμηθούμε τις αιματηρές θυσίες των Ιουδαίων, επειδή με αυτές έδειχναν την ευγνωμοσύνη τους στον Θεό και εξαγόραζαν τις αμαρτίες τους». (Ευχαριστίας / αιματηρές / αμαρτίες / ευγνωμοσύνη / μυστήριο)
3	«Η θυσία του Χριστού επαναλαμβάνεται στη χριστιανική λατρεία. Γιατί το βράδυ του Μυστικού Δείπνου ο Χριστός μετέβαλε για χάρη μας τον άρτο και τον οίνο σε Σώμα και Αίμα Του. Η Θεία Λειτουργία είναι το ίδιο τραπέζι, που προσφέρθηκε τότε στους μαθητές. Στο μυστήριο αυτό παραβρίσκεται ο ίδιος ο Κύριος, ο σταυρωμένος και αναστημένος, αυτός που θα ξανάρθει . (προσφέρθηκε / παραβρίσκεται / μετέβαλε / ξανάρθει / επαναλαμβάνεται)
3	«Ο Ιησούς τήρησε την παράδοση και τον μωσαϊκό νόμο και συμβούλευε τους ακροατές του να κάνουν το ίδιο. Στους συμπατριώτες του που λάτρευαν τον Θεό τυπικά, εξωτερικά και από συνήθεια, μίλησε για την αληθινή λατρεία , που είναι αρεστή στον Θεό όταν γίνεται με πνεύμα συντετριμμένο και ταπεινή καρδιά. Κατηρίαζε την υποκρισία των Φαρισαίων, γιατί τα λόγια τους δεν αντιστοιχούσαν στις πράξεις τους». (υποκρισία / αληθινή λατρεία / μωσαϊκό νόμο / πνεύμα / εξωτερικά)
3	«Στον Μυστικό Δείπνο, ο Κύριος παρέδωσε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας προσφέροντας το Σώμα και Αίμα Του και παραγγέλλοντας στους μαθητές να κάνουν το ίδιο για να τον "θυμούνται" "ώσπου να έρθει και πάλι κατά τη Δευτέρα Παρουσία Όλη η δράση και η διδασκαλία του Χριστού ήταν μια προετοιμασία για τον Μυστικό Δείπνο». (προετοιμασία / Δευτέρα Παρουσία / Θείας Ευχαριστίας / διδασκαλία / Σώμα και το Αίμα)
3	«Τη βραδιά του Μυστικού Δείπνου, ο Κύριος παρέδωσε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, προσφέροντας το Σώμα και το Αίμα Του και παραγγέλλοντας στους μαθητές του να κάνουν το ίδιο για την ανάμνηση Του. Το γεγονός αυτό σηματοδοτεί μια καινούργια εποχή. Το ιουδαϊκό Πάσχα για τους χριστιανούς αποτελεί πλέον παρελθόν όπως και ο μωσαϊκός νόμος». (Παρελθόν / ανάμνηση / μυστήριο / ιουδαϊκό Πάσχα / Σώμα του και το Αίμα Του)
6	«Ο Θεός δημιούργησε και ευλόγησε το πρώτο ζευγάρι καθώς η Εύα ήταν για τον Αδάμ σάρκα από τη σάρκα του συμπορευτής μαζί του στον δρόμο για την τελείωση και την ένωση με τον Θεό». (τελείωση / ζευγάρι / Εύα / σάρκα / συμπορευτής)

ΔΕ	ΕΡΩΤΗΜΑ
6	«Η συνειδητοποίηση από τον άνθρωπο της θείκης του προέλευσης και των ευεργεσιών του Θεού, γεμίζει την ψυχή του ανθρώπου από ευγνωμοσύνη και ευτυχία, γι' αυτό και θέλει να υμνήσει τον Θεό. Η δοξολογία του Θεού μπορεί να γίνει σε κάθε στιγμή της ζωής του, αλλά η μεγαλύτερη ευκαιρία δίνεται με τα μυστήρια και τις ακολουθίες της Εκκλησίας». (προέλευσης / δοξολογία / συνειδητοποίηση / ακολουθίες / ευγνωμοσύνη)
6	«Κατά τη διδασκαλία της Εκκλησίας, ο άνθρωπος πλάστηκε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού και με προοπτική να μείνει αθάνατος. Η δημιουργία του ανθρώπου «κατ' εικόνα» του Θεού αποτελεί την τιμητική διάκριση του ανθρώπου σε σχέση με την υπόλοιπη δημιουργία. (διάκριση / προοπτική / διδασκαλία / δημιουργία / εικόνα)
6	«Ο άνθρωπος απομακρύνθηκε από τον δημιουργό του λόγω της εγωιστικής τάσης του για ισοθεΐα. Η απολυτοποίηση του εγώ επέφερε την αλλοτρίωση του ανθρώπου, δηλαδή την αποκοπή του από την πηγή της ζωής, τον Πλάστη του, αλλά και τη διατάραξη των σχέσεών του με την υπόλοιπη δημιουργία . Τότε η εικόνα του Θεού στον άνθρωπο αμαυρώθηκε». (δημιουργία / Πλάστη / εγωιστική / αλλοτρίωση / εικόνα)
6	«Ο άνθρωπος πλάστηκε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού και με προοπτική να μείνει αθάνατος. Το στοιχείο της εικόνας του Θεού στον άνθρωπο είναι το λογικό και η ελεύθερη βούληση . Την ομοίωση με τον Θεό θα επιτύχανε ο άνθρωπος με τη σωστή χρήση τους. Όπως τονίζει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, «το κατ' εικόνα το έχουμε από την κτίση μας, ενώ το καθ' ομοίωση το κατορθώνουμε με την προαίρεση μας». (ομοίωση / εικόνα / κτίση / ελεύθερη βούληση / προαίρεση)
7	«Ο Θεός "οικονόμησε", δηλαδή σχεδίασε και πραγματοποίησε τη σωτηρία του ανθρώπου. Αυτό το σχέδιο έγινε σταδιακά και λέγεται θεία οικονομία . Για την πραγματοποίησή της προϋπόθεση ήταν η συγκατάθεση του ανθρώπου. Στην ολοκλήρωσή της, την πλήρη δόξα και μακαριότητα θα απολαύσουν οι πιστοί μετά τη Δευτέρα Παρουσία . (Δευτέρα Παρουσία / θεία οικονομία / μακαριότητα / σωτηρία / συγκατάθεση)
7	«Όπως λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας, ο Δεσπότης του κόσμου είδε με φιλανθρωπία την πτώση του ανθρώπου και θέλησε να τον επαναφέρει στην επίγνωση της αλήθειας. Να αποκαταστήσει την ανθρώπινη φύση και να τη σώσει από τη φθορά και τον θάνατο». (επίγνωση / φθορά / πτώση / ανθρώπινη φύση / Πατέρες)
7	«Τα σημαντικά γεγονότα της ζωής του Χριστού αποτυπώνονται στις δεσποτικές εορτές . Τέτοια είναι η πανηγυρική είσοδος στα Ιεροσόλυμα (Κυριακή των Βαΐων), ο Μυστικός Δείπνος , τα Πάθη και η Ανάσταση του Χριστού». (Κυριακή / Ανάσταση / Μυστικός / εορτές / Πάθη)
8	«Η ενανθρώπιση του Χριστού υπήρξε γεγονός υψίστης ταπείνωσης . Ο Υιός του Θεού γίνεται άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος γιος του Θεού. Ντύνεται την ανθρώπινη σάρκα για να μιλήσει και να συμπεριφερθεί ανθρώπινα. Από την άλλη πλευρά ως Θεός διδάσκει και θαυματουργεί». (Υιός του Θεού / ταπείνωσης / ανθρώπινη σάρκα / ενανθρώπιση / διδάσκει)
8	«Η Εκκλησία ονομάζει τη σάρκωση του Κυρίου μυστήριο επειδή δεν ερευνάται εύκολα από την ανθρώπινη λογική αλλά προσεγγίζεται περισσότερο με την πίστη αυτών που το δέχονται και το προσκυνούν. Φυσικά πρόκειται για ένα ιστορικό γεγονός που συνέβη την εποχή που ήταν αυτοκράτορας ο Οκταβιανός Αύγουστος». (μυστήριο / λογική / πίστη / σάρκωση / ιστορικό)
8	«Με τη Σάρκωση του Χριστού εισέρχεται ο Θεός στην ιστορία Στο πρόσωπο του Θεανθρώπου μπορούμε να γνωρίσουμε τη θεότητα . Η Εκκλησία, ως σώμα Χριστού, δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να ενωθεί με τον Χριστό και να φθάσει στη θεογνωσία . (δυνατότητα / θεότητα / θεογνωσία / Σάρκωση / ιστορία)
8	«Με τη σάρκωσή του ο Χριστός φανέρωσε ποιος είναι ο αληθινός Θεός και ο νόμος του. Όλα αυτά έγιναν ελεύθερα, με τη θέληση και την αγάπη ολόκληρης της Αγίας Τριάδας . Από φιλανθρωπία, συμπάθεια και ευσπλαχνία ο Θεός-Πατέρας έστειλε τον Υιό του στη γη. Έτσι μαζί με την επανόρθωση του αδαμικού παραπτώματος ήρθε και η ανύψωση του ανθρώπου. Οι άνθρωποι έγιναν ξανά παιδιά του Θεού , κληρονόμοι του και συγκληρονόμοι Χριστού». (Θεός-Πατέρας / αδαμικού παραπτώματος / αληθινός Θεός / παιδιά του Θεού / Αγίας Τριάδας)
8	«Ο Χριστός γεννήθηκε για να αναστήσει, να αναστηλώσει τη θείκη εικόνα του ανθρώπου, να νικήσει τον θάνατο και να χαρίσει στον άνθρωπο τη σωτηρία και την αιωνιότητα Ο Υιός του Θεού έγινε άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος Θεός. Φόρεσε την ανθρώπινη σάρκα για να τη θεραπεύσει από τη φθορά (αιωνιότητα / σάρκα / σωτηρία / εικόνα / φθορά)
8	«Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο «για να θεραπεύσει τις ψυχές και τα σώματα μας από κάθε ασθένεια και αδυναμία». Η αλήθεια αυτή παραπέμπει στα θαύματα του Κυρίου. Ο Χριστός έδωσε στον άνθρωπο την αληθινή υγεία, όχι θεραπεύοντας μόνο σωματικά τους αρρώστους, αλλά βοηθώντας τους να συνειδητοποιήσουν ότι προϋπόθεση της σωματικής υγείας είναι η ψυχική «βλέπετε ότι έγινες υγιής· να μην αμαρτάνεις πλέον». (αλήθεια / ψυχική / σωματικά / σώματα / θαύματα)

ΔΕ	ΕΡΩΤΗΜΑ
9	«Η ανάμνηση των θαυμάτων του Χριστού μάς βοηθά να συνειδητοποιήσουμε όχι μόνο την ευεργεσία της σωματικής θεραπείας αλλά και την ανάγκη της ψυχικής υγείας. Όταν ο Χριστός θεράπτευε τον τυφλό , του έδινε τη σωματική όραση και ταυτόχρονα τον οδηγούσε στη συνειδητοποίηση της ανάγκης για πνευματική πρόοδο . (πνευματική πρόοδο / θεραπείας / ανάγκη / τυφλό / θαυμάτων)
9	«Όταν ο Ιησούς θεράπτευσε τον τυφλό, του έδωσε το αληθινό φως , δηλαδή τη συνειδητοποίηση της αμαρτωλότητας του και της ανάγκης για πνευματική πρόοδο. Οι αναμνήσεις των θαυμάτων του Κυρίου μας βοηθούν να αντιληφθούμε τη σχέση σωματικής και ψυχικής υγείας». (αναμνήσεις / αμαρτωλότητάς / φως / πνευματικής / ψυχικής)
10	«Η Μεγάλη Εβδομάδα μας υπενθυμίζει τη σημασία της συμμετοχής στο Πάθος του Χριστού, καθώς από τους ύμνους της μαθαίνουμε, πως για να βαδίσουμε μαζί με τον Χριστό στον δρόμο του Σταυρού και της Ανάστασης θα πρέπει η ψυχή μας να είναι καθαρή». (συμμετοχής / Πάθος / ύμνους / Σταυρού / Ανάσταση)
10	«Ο Κύριος, κατά την διδασκαλία της Εκκλησίας , θυσιάστηκε για να απαλλαγεί ο άνθρωπος από τη φοβερή εξουσία του θανάτου . Τον συμφιλίωσε με τον Θεό, πάτησε με τον θάνατό Του τον θάνατο θεμελίωσε την Εκκλησία και του χάρισε την αθανασία . (αθανασία / συμφιλίωσε / θανάτου / θεμελίωσε / Εκκλησίας)
10	«Οι ύμνοι της Μεγάλης Εβδομάδας μας θυμίζουν ότι ο Χριστός δεν ήρθε στον κόσμο για να υπηρετηθεί αλλά να υπηρετήσει Γι' αυτό ο χριστιανός καλείται να αρνηθεί τον εγωισμό του και να θέσει τον εαυτό του στην υπηρεσία του συνανθρώπου». (αρνηθεί / θέσει / υπηρετήσει)
10	«Τα γεγονότα του Πάθους και της Ανάστασης του Χριστού προσεγγίζονται μέσα στη ζωή της Εκκλησίας . Με τη συμμετοχή στη Θεία Ευχαριστία και τον καθημερινό αγώνα εναντίον των παθών ο πιστός βιώνει το Πάθος και την Ανάσταση του Χριστού. Η ενότητα με τον Χριστό, η συμπόρευση και η συσταύρωση όπως και η συμμετοχή στη χαρά της Ανάστασης πραγματοποιείται μέσα στην Εκκλησία». (συσταύρωση / Ανάστασης / παθών / Θεία Ευχαριστία / Εκκλησίας)
11	«Ζώντας στην Εκκλησία , μέσα από τα μυστήρια και τον καθημερινό πνευματικό αγώνα , ο χριστιανός ουσιαστικά συμμετέχει στη ζωή του Χριστού και προγεύεται την ανάσταση Του». (ανάστασή / πνευματικό αγώνα / Εκκλησία / μυστήρια / ζωή του Χριστού)
11	«Η πίστη της Εκκλησίας στην Ανάσταση του Χριστού εκφράστηκε μέσα από τη ζωή των ομολογητών και των μαρτύρων της, καθώς πίστη στην Ανάσταση του Χριστού σημαίνει πίστη στην κοινή Ανάσταση όλων των νεκρών». (κοινή / ζωή / μαρτύρων / Ανάσταση / πίστη)
11	«Η ανάσταση των ανθρώπων, ως συνέχεια της Ανάστασης του Χριστού, θα γίνει όπως ακριβώς συμβαίνει με τον σπόρο, ο οποίος ρίχνεται στο χωράφι και φυτρώνει αφού πρώτα διαλυθεί . Όπως είπε ο Απόστολος Παύλος «ο Χριστός αναστήθηκε κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών». (αναστήθηκε / διαλυθεί / ρίχνεται / αρχή / φυτρώνει)
11	«Η πίστη της Εκκλησίας στην Ανάσταση του Χριστού αποτέλεσε από την ίδρυσή της τον ακρογωνιαίο λίθο. Ο Απόστολος Παύλος γράφει ότι αν δεν αναστήθηκε ο Χριστός το κήρυγμα των αποστόλων είναι κενό. Αυτή ήταν η πίστη των ομολογητών και των μαρτύρων. Η κοινή ανάσταση θα πραγματοποιηθεί μετά το τέλος της ιστορίας, κατά τη Δευτέρα Παρουσία ». (ομολογητών / Δευτέρα Παρουσία / κήρυγμα / ακρογωνιαίο / κοινή)
11	«Ο Απόστολος Παύλος ονομάζει τον Χριστό πρωτότοκο των νεκρών , αφού «πρώτος Αυτός αναστήθηκε κάνοντας την αρχή για τους άλλους». Αναστήθηκε πρώτος σα να γεννήθηκε από τον τάφο . Στο Σύμβολο της Πίστεως οι χριστιανοί ομολογούν ότι περιμένουν να αναστηθεί το σώμα τους μεταμορφωμένο, πνευματικό και άφθαρτο, ενωμένο με την ψυχή τους για να ζήσουν αιώνια με τον Χριστό». (ψυχή / Σύμβολο της Πίστεως / πνευματικό / πρωτότοκο των νεκρών / τάφο)
11	«Στο χρίσμα, ο ιερέας χρίει τον νεοφώτιστο σ' όλα τα μέρη του σώματός του με Άγιο Μύρο κάνοντας το σημείο του σταυρού . Η συμβολική αυτή πράξη βεβαιώνει τη δωρεά των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος. Όσοι έχουν χριστεί ονομάζονται χριστιανοί ». (χριστιανοί / Άγιο Μύρο / νεοφώτιστο / σταυρού / χαρισμάτων)
12	«Η ζωή είναι δώρο του Θεού ο οποίος δημιούργησε τα πάντα από το μηδέν και έφερε τον άνθρωπο από την ανυπαρξία στην ύπαρξη . Ο θάνατος είναι έξω από τη θέληση του Θεού, δεν είναι φυσιολογική κατάσταση αλλά συνέπεια της πτώσης, δηλ. της απομάκρυνσης του ανθρώπου από τον Θεό». (φυσιολογική / ανυπαρξία / ύπαρξη / συνέπεια / ζωή)
12	«Με τον θάνατο, η ψυχή του ανθρώπου δε φθίρεται, διότι ο Θεός τη δημιούργησε πνευματική . Θα ξαναενωθεί με το αναστημένο σώμα και θα ζήσει αιώνια μαζί Του. Γι' αυτό και έχει μεγάλη σημασία κάθε στιγμή στη ζωής του ανθρώπου, γιατί από τον τρόπο που ζει κρίνεται η σωτηρία του». (αιώνια / σωτηρία / ψυχή / πνευματική / αναστημένο σώμα)

ΔΕ	ΕΡΩΤΗΜΑ
12	«Ο θάνατος είναι ένα οδυνηρό γεγονός που προξενεί πόνο και θλίψη. Η νίκη όμως του Χριστού κατά του θανάτου δίνει δύναμη στον χριστιανό ώστε να μην έχει φόβο γι' αυτόν αλλά να αντιμετωπίζει με θάρρος κάθε μορφή φθοράς στη ζωή του». (θάνατος / νίκη / οδυνηρό / φόβο / δύναμη)
12	«Ο σωματικός θάνατος είναι η διάσπαση της αρμονίας, διακοπή της συλλειτουργίας ψυχής και σώματος, πρόσκαιρος χωρισμός της ψυχής από το σώμα μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Η ανθρώπινη σάρκα νεκρώνεται και επιστρέφοντας στο χώμα διαλύεται. (χωρισμός / σάρκα / συλλειτουργίας / σωματικός θάνατος / Δευτέρα Παρουσία)
12	«Πρώτη συνέπεια για τον άνθρωπο από τη διακοπή της σχέσης του με τον Θεό ήταν η απώλεια της παραδείσιας κατάστασης, ο πνευματικός θάνατος. Η έμφυτη ανάγκη του όμως για επικοινωνία με τον Θεό τον οδήγησε σταδιακά στην ειδωλολατρεία ». (παραδείσιας / συνέπεια / πνευματικός / έμφυτη / ειδωλολατρεία)
14	«Μέσα από τη λατρεία η χάρη του Αγίου Πνεύματος μεταδίδεται στην κτίση . Τα υλικά στοιχεία προσφέρονται στον Τριαδικό Θεό για να αγιαστούν· αυτό γίνεται με τα μυστήρια και τις αγιαστικές πράξεις της λατρείας μας». (υλικά / μυστήρια / κτίση / χάρη / Τριαδικό)
14	«Μέσα από τη λατρεία, η χάρη του Αγίου Πνεύματος μεταδίδεται σ' όλη την κτίση. Τα υλικά στοιχεία (ψωμί, κρασί, νερό, καρποί, χρόνος, τόπος), προσφέρονται στον Τριαδικό Θεό για να αγιαστούν και να ενταχθούν στη Βασιλεία Του. Αυτό γίνεται με τα μυστήρια και τις αγιαστικές πράξεις της χριστιανικής λατρείας». (Αγίου Πνεύματος / Βασιλεία / υλικά στοιχεία / μυστήρια / Τριαδικό Θεό)
14	«Μετά την Πεντηκοστή η νέα πραγματικότητα που δημιουργείται στον κόσμο, η Εκκλησία , ζει και κινείται σε μια νέα ατμόσφαιρα. Οι πιστοί των Ιεροσολύμων, που έχουν βαπτιστεί στο όνομα της Αγίας Τριάδος, αποτελούν τον πυρήνα μιας καινούριας κοινότητας, που έχει ως κέντρο της τη λατρεία και την προσευχή». (Πεντηκοστή / όνομα / Εκκλησία / πιστοί / πυρήνα)
14	«Την Πεντηκοστή φανερώθηκε το μυστήριο της Αγίας Τριάδας, ο τριουπόστατος Τριαδικός Θεός. Σύμφωνα με την πίστη της Εκκλησίας, ο Υιός γεννάζεται από τον Πατέρα. Το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα. Κάθε θείο Πρόσωπο ονομάζεται τέλειος Θεός . Τα τρία Πρόσωπα είναι μεταξύ τους ομοούσια, δηλ. έχουν κοινή τη μία θεία ουσία». (εκπορεύεται / θείο Πρόσωπο / τέλειος Θεός / τριουπόστατος Τριαδικός / γεννάζεται)
15	«Βασική αποστολή της Εκκλησίας είναι να διδάσκει, να αγιάζει, να ποιμαίνει) Η αποστολή αυτή υλοποιείται , όπου προσφέρεται ο αγιασμός και η θεία χάρη. Έργο των Ποιμένων της Εκκλησίας είναι να φροντίζουν για τις πνευματικές ανάγκες των πιστών και επιπρόσθετα για τις υλικές όπου το τελευταίο είναι αναγκαίο και όσο είναι εφικτό». (υλοποιείται μέσα στη λατρεία / για τις υλικές / των ποιμένων της Εκκλησίας / για τις πνευματικές ανάγκες / να διδάσκει, να αγιάζει, να ποιμαίνει)
15	«Η Εκκλησία διδάσκει , αγιάζει και ποιμαίνει τους πιστούς. Οι πιστοί προσφέρουν τα τίμια δώρα (ψωμί και κρασί). Στη λατρεία ο λόγος του Θεού αναλύεται με το κήρυγμα . Δωρεά της θείας λατρείας είναι ο αγιασμός, η θεία χάρη (τίμια δώρα / κήρυγμα / διδάσκει / θεία χάρη / λατρεία)
15	«Η ενότητα των πιστών στη Θεία Λειτουργία καταργεί τα όρια κάθε ατομισμού. Αυτό φαίνεται ιδιαίτερα όταν μεταλαμβάνουν από τον έναν άρτο και το ένα ποτήριο. Στη Θεία Λειτουργία, οι πιστοί ενώνονται με τον Χριστό και ταυτόχρονα δένονται και μεταξύ τους . Επιπλέον προσεύχονται όχι μόνο για τους συμμετέχοντες στη σύναξη, αλλά και για όσους δεν μπόρεσαν να παραστούν ακόμη και για τους εχθρούς τους». (μπόρεσαν να παραστούν / προσεύχονται / ενώνονται / δένονται και μεταξύ τους / μεταλαμβάνουν)
15	«Στην αρχαία Εκκλησία η λατρευτική σύναξη ήταν συνδυασμένη με τη φιλανθρωπία και τα έργα αγάπης. Μετά τη θεία λατρεία στον ναό, οι πιστοί ενωμένοι με τον σύνδεσμο της αγάπης και της ειρήνης, επέστρεφαν στον κόσμο για να εφαρμόσουν όσα έμαθαν και από την τέλεση του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας (βίωσαν / αγάπης / αρχαία Εκκλησία / Θείας Ευχαριστίας / φιλανθρωπία)
16	«Η συμβολή της Θεοτόκου ήταν καθοριστική για να πραγματοποιηθεί το σχέδιο του Θεού. Ο Θεός για να σαρκωθεί ζήτησε την ανθρώπινη συνεργασία. Η Θεοτόκος, εκπροσωπώντας το ανθρώπινο γένος, δέχθηκε να γίνει η γέφυρα μεταξύ ουρανού και γης, γι' αυτό αναγνωρίζεται ως μεσίτρια μεταξύ Θεού και ανθρώπων». (αναγνωρίζεται / σαρκωθεί / γέφυρα / δέχθηκε / πραγματοποιηθεί)
16	«Ο Θεός για τη σάρκωσή του ζήτησε την ανθρώπινη συνεργασία . Η Θεοτόκος σ' αυτό το γεγονός, εκπροσωπεί το ανθρώπινο γένος. Γι' αυτό και μετά από την Κοίμησή της παραμένει μεσίτρια μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Ο όρος «Παναγία» εκφράζει την πλήρη αγιότητα της Θεοτόκου, γιατί είναι η μητέρα του Θεού». (μεσίτρια / αγιότητα / συνεργασία / ανθρώπινο / μητέρα)

ΔΕ	ΕΡΩΤΗΜΑ
16	«Στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου αρχίζει η πραγματοποίηση του σχεδίου για τη σωτηρία του ανθρώπου , που είχε αναγγείλει ο Θεός μετά την πτώση των πρωτοπλάστων». (σχεδίου / Θεός / Θεοτόκου / πτώση / ανθρώπου)
18	«Οι εικόνες δεν είναι σαν φωτογραφίες . Δεν είναι φυσική απεικόνιση των προσώπων που εικονίζονται. Τα πρόσωπα φανερώνουν μια «μυστική πραγματικότητα» , τη δόξα του ουρανού. Η εικόνα μοιάζει με το πρωτότυπο αλλά και διαφέρει από αυτό. Όταν προσκυνεί κάποιος τις άγιες εικόνες, η τιμή δεν απευθύνεται στο υλικό αλλά στο πρόσωπο που τιμάται». (υλικό / μυστική πραγματικότητα / φωτογραφίες / πρωτότυπο / φυσική απεικόνιση)
18	«Τα επιχειρήματα των εικονομάχων αντέκρουσαν οι ορθόδοξοι. Στην εικόνα του Χριστού δεν απεικονίζεται ούτε η θεία ούτε η ανθρώπινη φύση. Αναπαριστάνεται ο σαρκωμένος Λόγος στον οποίο οι δύο φύσεις είναι αχώριστα ενωμένες. Ο Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός γράφει "στα παλιά χρόνια ο Θεός ασώματος και ασχημάτιστος δεν εικονίζόταν διόλου. Τώρα που έγινε ορατός κατά σάρκα και επικοινωνήσε με τους ανθρώπους εικονίζω το βλεπόμενο πρόσωπο του Θεού". (σαρκωμένος Λόγος / εικονομάχων / ασώματος / ανθρώπινη / πρόσωπο)
18	«Τα πρόσωπα των εικόνων φανερώνουν μια μυστική πραγματικότητα, δηλαδή τη δόξα του ουρανού. Γι αυτό η εικόνα μοιάζει με το πρωτότυπο αλλά και διαφέρει από αυτό». (πρόσωπα / πρωτότυπο / μυστική / δόξα / εικόνα)
19	«Με τα μυστήρια της Εκκλησίας, ο άνθρωπος αγιάζεται σε κάθε φάση και περίπτωση της ζωής του. Έτσι, λαμβάνει τη «σφραγίδα» του χριστιανού κατά το Βάπτισμα και το Χρίσμα , ενώνεται με τον Θεό με τη Θεία Ευχαριστία , δέχεται τη συγχώρηση των αμαρτιών κατά το μυστήριο της Μετανοίας , ενώνεται με το άλλο φύλο με το μυστήριο του Γάμου . (του Γάμου / της Μετανοίας / το Βάπτισμα και το Χρίσμα / μυστήρια / τη Θεία Ευχαριστία)
19	«Οι άγιοι παραμέρισαν το εγώ τους , ώστε να φανερωθεί μέσα τους η χάρη του Θεού. Στο πρόσωπό τους βλέπουμε τον αληθινό άνθρωπο , εκείνον που έπλασε ο Θεός με προοπτική τη θέωση . Οι άγιοι είναι φίλοι του Θεού , αγκαλιάζουν ολόκληρη τη δημιουργία με αγάπη . Οι πιστοί τους τιμούν για τη φωτισμένη γνησιότητα της ζωής τους». (τον αληθινό άνθρωπο / φίλοι του Θεού / με αγάπη / το εγώ τους / με προοπτική τη θέωση)
19	«Όταν ο άνθρωπος στρέφεται στον Χριστό και αγωνίζεται με ταπείνωση , φθάνει στη συμφιλίωση με τον Θεό, στην ενότητα δηλαδή που είχε το δημιούργημα με τον Πλάστη του πριν από το προπατορικό αμάρτημα». (συμφιλίωση / άνθρωπος / προπατορικό / ταπείνωση / δημιούργημα)
21	«Η τριπλή κατάδυση και ανάδυση στο νερό της κολυμβήθρας σημαίνει τη συμμετοχή του βαπτιζόμενου στην ταφή και την Ανάσταση του Χριστού. Στη συνέχεια, χρίεται με Άγιο Μύρο και ντύνεται στα ολόλευκα . (άγιο μύρο / τριήμερη / ολόλευκα / κολυμβήθρας / κατάδυση)
21	«Στην ακολουθία του Βαπτίσματος είναι ενσωματωμένο και το μυστήριο του Χρίσματος . Η χρίση είναι γνωστή από την Παλαιά Διαθήκη, όπου βασιλείς, ιερείς και προφήτες χρίονται πριν αναλάβουν το έργο τους. Ήταν σημάδι κλήσης και αφιέρωσης στον Θεό. Ο Κύριος είναι Μεσσίας (=χρισμένος), γιατί ως άνθρωπος χρίστηκε από το Άγιο Πνεύμα κατά τη Βάπτισή του». (κλήσης / μυστήριο του Χρίσματος / Άγιο Πνεύμα / βασιλείς, ιερείς και προφήτες / Μεσσίας)
21	«Το Βάπτισμα ενός παιδιού είναι σημαντικό γεγονός για τη ζωή του, καθώς επίσης μια ωραία οικογενειακή γιορτή. Για την Εκκλησία έχει ευρύτερες διαστάσεις: Ένα νέο μέλος προστίθεται στο σώμα του Χριστού. Ο νεοφώτιστος αλλάζει ζωή και στο εξής μετέχει στη ζωή του Χριστού ». (Εκκλησία / είναι σημαντικό γεγονός / στη ζωή του Χριστού / μέλος / αλλάζει ζωή)
22	«Η Θεία Ευχαριστία είναι το κέντρο της χριστιανικής λατρείας. Όλες οι ακολουθίες, τελετές και μυστήρια συνδέονται μ' αυτήν οργανικά. Ο ίδιος ο Χριστός συνέστησε τη Θεία Ευχαριστία κατά το Μυστικό Δείπνο . Τα τρία πρώτα Ευαγγέλια και ο Απόστολος Παύλος περιγράφουν την πρώτη αυτή Θεία Ευχαριστία. (Ευαγγέλια / συνέστησε / Θεία Ευχαριστία / Μυστικό Δείπνο / μυστήρια)
22	«Η περιγραφή της πρώτης Θείας Ευχαριστίας μας οδηγεί στους αποστολικούς χρόνους. Οι απόστολοι μαζί με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου παρέδιδαν και τον τρόπο τέλεσης της Θείας Ευχαριστίας, που ήταν μια επανάληψη των πράξεων του Κυρίου κατά τον Μυστικό Δείπνο ». (επανάληψη / τέλεσης / Μυστικό / αποστολικούς / διδασκαλία)
23	«Αμέσως μετά τον καθαγιασμό των Τιμίων Δώρων διαβάζονται τα λεγόμενα δίπτυχα , δηλαδή ένας κατάλογος, όπου είναι γραμμένα τα ζωντανών και νεκρών. Η ανάγνωση τους μας θυμίζει ότι είμαστε όλοι ενωμένοι και στο κλίμα αυτό προετοιμαζόμαστε για τη Θεία Κοινωνία». (δίπτυχα / ανάγνωση / ονόματα / καθαγιασμό / ενωμένοι)

ΔΕ	ΕΡΩΤΗΜΑ
23	«Κατά τη Θεία Λειτουργία οι χριστιανοί προσεύχονται στον Θεό για ολόκληρη τη δημιουργία. Μέσα από τις αιτήσεις του διακόνου ή του ιερέα παρακαλούν για όλους τους ανθρώπους. Παρακαλούν επίσης για την ευφορία της γης, για ειρήνη στον κόσμο, για τους αρρώστους, τους καταπονημένους, τους αιχμαλώτους για να φυλάει όλον τον κόσμο από κάθε θλίψη, οργή, κίνδυνο και ανάγκη». (αιχμαλώτους / Θεία Λειτουργία / ευφορία / αιτήσεις / ειρήνη)
24	«Είναι ανθρώπινο το να αμαρτάνει κανείς. Μόνο ο Θεός είναι αναμάρτητος . Μερικά, όμως, αμαρτήματα απωθούνται και γίνονται τραύματα που επηρεάζουν τόσο την προσωπική ζωή όσο και τη ζωή των άλλων. Το μυστήριο της μετάνοιας μπορεί να απαλλάξει από τις συνέπειες της αμαρτίας, τις τύψεις τις ενοχές (τραύματα / μετάνοιας / προσωπική / αναμάρτητος / ενοχές)
24	«Ο Κύριος αγαπούσε και συγχωρούσε τους αμαρτωλούς όταν αυτοί έδειχναν πίστη και αγάπη στο πρόσωπό Του. Γι αυτό τον λόγο σύστησε το μυστήριο της Μετάνοιας ή εξομολόγησης (μυστήριο / αμαρτωλούς / αγάπη / εξομολόγησης / πίστη)
24	«Το μυστήριο της Ιεροσύνης συνέστησε ο Χριστός με την εκλογή των αποστόλων, που τους ανέδειξε «αλιείς ανθρώπων» και τους έδωσε την «εξουσία» να συγχωρούν αμαρτίες, να τελούν το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και να διδάσκουν. Μετά τον Χριστό, οι απόστολοι όρισαν τους διαδόχους τους με χειροτονία». (τελούν / "εξουσία" / Ιεροσύνης / διαδόχους / "αλιείς ανθρώπων")
25	«Ο άνδρας οφείλει να αγαπά και να φροντίζει τη γυναίκα του όπως ο Χριστός την Εκκλησία, δηλαδή μέχρι θανάτου . Η γυναίκα οφείλει να σέβεται τον άνδρα της, όπως η Εκκλησία τον Χριστό. Ο άνδρας θεωρείται κεφαλή της γυναίκας, όχι με την έννοια της εξουσίας αλλά με την έννοια της θυσίας όπως ακριβώς συνέβη με τον Χριστό, που είναι η κεφαλή της Εκκλησίας». (θυσίας / κεφαλή / θανάτου / εξουσίας / σέβεται)
25	«Ο Απόστολος Παύλος ονομάζει «μέγα» το μυστήριο του Γάμου, γιατί η ένωση του άνδρα με τη γυναίκα «εις σάρκα μίαν» έχει ως πρότυπο την ένωση του Χριστού με την Εκκλησία. Είναι δύσκολη η ολοκλήρωση της αγάπης χωρίς την αναφορά της στον Θεό». («εις σάρκα μίαν» / αγάπης / ένωση / πρότυπο / "μέγα")
25	«Στο μυστήριο του Γάμου , η ένωση άνδρα και γυναίκας γίνεται συζυγία, κοινωνία ζωής και σωματών με στόχο τη σωτηρία. Για την Εκκλησία, είναι αδύνατη η εφαρμογή και ολοκλήρωση της αγάπης χωρίς αναφορά στον Θεό, χωρίς εξασφάλιση της θεικής ευλογίας». (αγάπης / άνδρα και γυναίκας / ζωής και σωματών / Γάμου / θεικής)
25	«Στον χριστιανικό Γάμο είναι αδύνατη η αγάπη μεταξύ των ανθρώπων χωρίς αναφορά στον Θεό. Γι' αυτό τονίζεται ότι ο άνδρας αγαπά και φροντίζει τη γυναίκα όπως ο Χριστός την Εκκλησία . Ο άνδρας αναφέρεται ως κεφαλή της γυναίκας όχι με την έννοια της εξουσίας αλλά της θυσίας ». (κεφαλή / αγάπη / γυναίκα / Εκκλησία / αναφορά)
26	«Η Ιεροσύνη δεν είναι αξίωμα και εξουσία με την κοσμική αλλά με την πνευματική σημασία. Σκοπός της είναι η διακονία του λαού. Στον κληρικό αναγνωρίζεται πνευματική πατρότητα και οι πιστοί θεωρούνται πνευματικά παιδιά του». (διακονία / πατρότητα / πνευματική / κοσμική / αξίωμα)
26	«Οι κληρικοί έχουν την ειδική Ιεροσύνη και αναλαμβάνουν υπεύθυνα με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, τη διοίκηση, τη διδασχά και τη λατρεία της Εκκλησίας. Φυσικά ο Χριστός είναι αόρατα παρών σε όλα τα μυστήρια». (ειδική / διδασχά / αόρατα / κληρικοί / χάρη)
30	«Οι ύμνοι της Εκκλησίας είναι αναπόσπαστο μέρος της χριστιανικής λατρείας. Είναι τραγουδία της πίστης. Ο απόστολος Παύλος αναφέρει: "Να τραγουδάτε με την καρδιά σας ψαλμούς και ύμνους στις συνάξεις , να ψάλλετε και πνευματικές ωδές στον Κύριο". (συνάξεις / πνευματικές ωδές / ύμνοι / καρδιά / τραγουδία)
30	«Οι ύμνοι της Εκκλησίας είναι οι κοινές προσευχές των πιστών. Δοξολογούν τον Θεό, εκφράζουν αλήθειες για την Αγία Τριάδα, τον Χριστό, τη Θεοτόκο, τους αγίους. Οι ύμνοι μορφώνουν και διδάσκουν. Για παράδειγμα οι ύμνοι της Μεγάλης Εβδομάδας εξηγούν στους πιστούς όλα όσα έγιναν για τη σωτηρία του ανθρώπου». (Μεγάλης Εβδομάδας / αλήθειες / ύμνοι / μορφώνουν / κοινές προσευχές)
30	«Οι ύμνοι της Εκκλησίας είναι οι κοινές προσευχές των πιστών, αφού με λίγες λέξεις δοξολογούν και εκφράζουν αλήθειες για τον Θεό και τους αγίους όπως συμβαίνει για παράδειγμα με τα τροπάρια της Μεγάλης Εβδομάδας». (ύμνοι / προσευχές / αλήθειες / αγίους / τροπάρια)
31	«Είναι κοινά παραδεκτό ότι η εκκλησιαστική μουσική έχει άμεση σχέση με τη βυζαντινή λαϊκή μουσική παράδοση που σώζεται έως σήμερα στο δημοτικό τραγούδι. Πολλοί νεότεροι συνθέτες μας έχουν εντρυφήσει σε αυτή τη μουσική παράδοση και ακολουθούν την κατεύθυνση . Η βυζαντινή επίδραση διακρίνεται ακόμη και στο σημερινό "λαϊκό τραγούδι", όπως λέγεται. Είναι, λοιπόν, αναγκαία η σπουδή και διάδοση της μουσικής μας παράδοσης». (ίδια κατεύθυνση / σπουδή και διάδοση / εκκλησιαστική μουσική / βυζαντινή επίδραση / λαϊκή μουσική παράδοση)

ΔΕ	ΕΡΩΤΗΜΑ
31	«Η εκκλησιαστική μουσική είναι φωνητική. Η χρήση μουσικών οργάνων στην Ορθόδοξη λατρεία δεν συνιστάται. Στη λατρεία ο ίδιος ο γίνεται μουσικό όργανο, που αινεί τον Θεό πρώτα με την ψυχή και μετά με τη φωνή του». (Λατρεία / φωνή / ψυχή / πιστός / εκκλησιαστική)
31	«Η Ορθόδοξη Εκκλησία χρησιμοποιεί και καθαγιάζει όλες τις μορφές της τέχνης. Μαζί με την ποίηση ανέπτυξε και τη μουσική, που καλλιεργήθηκε πρώτα στο Βυζάντιο και έχει ως σκοπό να δημιουργεί κατάνυξη και ευλάβεια στους πιστούς». (Βυζάντιο / ποίηση / κατάνυξη / μορφές / ευλάβεια)
32	«Η παράδοση των πρώτων αιώνων είναι σαφής και ενιαία στο θέμα της θέσης των λαϊκών στη λατρεία. Οι βαπτισμένοι στο όνομα του Χριστού συμμετέχουν ενεργά στα τελούμενα κατά τη λατρεία και συνεργάζονται με τους κληρικούς . Σήμερα, η θέση των λαϊκών είναι πολύ διαφορετική. Ο μεγαλύτερος αριθμός των πιστών προσέρχονται τη λατρεία ως θεατές ». (κληρικούς / τελούμενα / θεατές / βαπτισμένοι / παράδοση)
32	«Η μετάπτωση των πιστών από συμμετέχοντες στη λατρεία σε απλούς θεατές, τους αποστερεί από μια βαθιά πνευματική εμπειρία και δημιουργεί αρρυθμία στο σώμα της Εκκλησίας . Επιβάλλεται η διερεύνηση των αιτίων του φαινομένου, ώστε να συνειδητοποιηθεί η ανάγκη υπέρβασης του προβλήματος». (πνευματική εμπειρία / πιστών / υπέρβασης / της Εκκλησίας / διερεύνηση)
33	«Στην ιστορική διαδρομή της Εκκλησίας, η γυναίκα άλλοτε αναδεικνύεται ισαπόστολος και ιεραπόστολος όπως η αγία Φωτεινή η Σαμαρείτιδα και άλλοτε γίνεται διακόνισσα και προϊσταμένη στο έργο της φιλανθρωπίας όπως η αγία Θέκλα και η Ολυμπιάδα. Και σήμερα υπάρχουν δυνατότητες για τη μεγαλύτερη ανάμιξη της γυναίκας στη ζωή της Εκκλησίας και κυρίως στο ενοριακό έργο, στη διακονία της έμπρακτης αγάπης ». (διακόνισσα / ιστορική / ανάμιξη / έμπρακτης αγάπης / ιεραπόστολος)
37	«Βασικός άξονας των θεωριών του Πνευματισμού είναι η μετενσάρκωση , δηλ. η θεωρία ότι η ανθρώπινη ψυχή γνωρίζει διαδοχικές γεννήσεις και θανάτους. Ισχυρίζονται ότι η επικοινωνία με τα πνεύματα γίνεται με τη βοήθεια μεσαζόντων. Ως ένα τέλειο "μέντιουμ" θεωρούν και τη Χριστό απορρίπτοντας τη θεότητα Του και ουσιαστικά ολόκληρη τη διδασκαλία του Χριστιανισμού». (θεότητά / επικοινωνία / βοήθεια / ανθρώπινη ψυχή / μετενσάρκωση)
37	«Για την Εκκλησία, η προσήλωση στις προλήψεις και τις δεισιδαιμονίες συνεπάγεται απομάκρυνση από τον Θεό. Ο άνθρωπος οδηγείται σε μαρασμό της πίστης αφού δεν θεωρεί πλέον ως ρυθμιστή της ζωής την Πρόνοια του Θεού αλλά αποδέχεται άλλες δυνάμεις και θεοποιεί την τύχη και τη μοιρολατρεία . (Πρόνοια του Θεού / τύχη και τη μοιρολατρεία / μαρασμό της πίστης / προσήλωση / απομάκρυνση)
40	«Βάση της θρησκευτικής κίνησης των Μορμόνων είναι η Βίβλος του Μορμόν ενώ ο στόχος είναι η εγκαθίδρυση στον κόσμο της πνευματικής Ιερουσαλήμ, που προετοιμάζεται με την επιστροφή στη ζωή της αποστολικής εποχής και την πνευματική ανανέωση των χριστιανών για τους οποίους πιστεύουν ότι έχασαν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος». (Βίβλος / εγκαθίδρυση / αποστολικής / χαρίσματα / πνευματική)
41	«Κάθε εβδομάδα, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά προσεύχονται και αινοούν τον Ιεχωβά μελετούν και αναλύουν χωρία της Αγίας Γραφής στις κατά τόπους «Αίθουσες Βασιλείας» και σε ιδιωτικές κατοικίες. Επίσης, συμμετέχουν σε «συνελεύσεις» , οι οποίες γίνονται σε μεγάλους χώρους, στάδια ή αίθουσες. Εκεί γίνονται και.. ομαδικές βαπτίσεις ». (ομαδικές βαπτίσεις / "Αίθουσες Βασιλείας" / Ιεχωβά / Αγία Γραφή / "συνελεύσεις")